

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXX. — Wydana i rozesłana dnia 10 czerwca 1879.

76.

Rozporządzenie Ministrów sprawiedliwości i skarbu z dnia 14 maja 1879,

tyczące się władzy urzędów podatkowych do prowadzenia egzekucyi na realnościach, celem ściągnięcia zaległych opłat od aktów prawniczych, dokumentów, pism i czynności urzędowych.

Przepisy rozporządzenia Ministrów sprawiedliwości i skarbu z dnia 24 kwietnia 1871 (Dz. u. p. Nr. 50), tyczącego się władzy urzędów podatkowych do prowadzenia egzekucyi na realnościach w celu ściągnięcia zaległości podatkowych, rozciągają się także na przypadki ściągnięcia zaległych opłat od aktów prawniczych, dokumentów, pism i czynności urzędowych.

Glaser r. w.

Pretis r. w.

77.

Ustawa z dnia 20 maja 1879,

o ustanowieniu powiernictwa pieniężnego imienia Fryderyka hrabiego Thun-Hohensteina.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowilem i stanowią co następuje:

Na podstawie wspólnego podania Fryderyka hrabiego Thun-Hohensteina i jego synowca Zdenka hrabiego Thun-Hohensteina, tudzież stosownie do dokumentu fundacyjnego, przez pierwszego z nich wygotowanego w Pradze dnia 3 kwietnia 1877 a legalizacją notaryalną opatrzonego w Deczynie dnia 4 września 1878, który w całej osnowie poniżej jest zamieszczony /., pozwala się, aby z sumy 600.000 zł. wal. austr., przeznaczonej przez osobę, która dokument ten wygotowała, utworzone zostało powiernictwo pieniężne imienia Fryderyka hrabiego Thun-Hohensteina na rzecz męskich prawych potomków zmarłego Fran-

ciszka hrabiego Thun-Hohensteina, ojca rzezonego Zdenka hrabiego Thun-Hohensteina.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia ogłoszenia, wykonanie zaś jej poleca się Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 20 maja 1879.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w.

Glaser r. w.

Dokument fundacyjny

powiernictwa pieniężnego imienia Fryderyka hr. Thun-Hohensteina.

Ja Fryderyk hrabia Thun-Hohenstein, Jego cesarskiej i królewskiej Mości rzeczywisty radca tajny i podkomorzy, przeznaczam sumę 600.000 zł. wal. austr., wyraźnie sześć set tysięcy złotych wal. austr. na kapitał powierniczy imienia Fryderyka hrabiego Thun-Hohensteina, który potomkowie ślubni płci męskiej mojego brata Franciszka hrabiego Thun-Hohensteina, zmarłego w Pradze dnia 22 listopada 1870, dziedziczyć mają podług zasad pierworodztwa zgodnie z następującymi postanowieniami:

1. Na pierwszego nabywcę i posiadacza tego powiernictwa powołuję mojego synowca Zdenka hrabiego Thun-Hohensteina, c. k. adjunkta Sądu powiatowego w Lipie Czeskiej, pierworodnego syna rzezonego brata mojego Franciszka hrabiego Thun-Hohensteina.

2. Stosownie do zasad pierworodztwa, po tym moim synowcu, Zdenku hrabi Thun-Hohensteinie, nastąpić ma jego syn pierworodny ślubny a po tym pierworodnym synu ślubnym znowu syn jego pierworodny ślubny i tak zawsze, po każdym posiadaczu powiernictwa, syn jego pierworodny ślubny, w razie zaś zejścia pierworodnego syna ślubnego posiadacza powiernictwa, pierworodny ślubny syn zmarłego poprzednio pierworodnego ślubnego syna posiadacza powiernictwa.

3. Gdyby w linii przerezonego synowca mego Zdenka hrabiego Thun-Hohensteina nie było potomka ślubnego płci męskiej uprawnionego do następstwa, powiernictwo przejść ma na jego brata, Franciszka hrabiego Thun-Hohensteina c. k. koncyplienta rządu krajowego w Salcburgu, drugiego z kole: syna wzmiankowanego brata mojego Franciszka hrabiego Thun-Hohensteina, a w razie gdyby ten mój synowiec, Franciszek hrabia Thun-Hohenstein nie żył wtedy, gdy linia mojego synowca, Zdenka hrabiego Thun-Hohensteina, wygaśnie, na potomków ślubnych płci męskiej mojego przerezonego synowca Franciszka hrabiego Thun-Hohensteina podług zasad pierworodztwa.

4. Gdyby także w linii wzmiankowanego synowca mego Zdenka hrabiego Thun-Hohensteina nie było potomka ślubnego płci męskiej, uprawnionego do następstwa, powiernictwo przejść ma na jego brata, Leona hrabiego Thun-Hohensteina, c. k. porucznika w Józefowie, trzeciego z rządu syna przerezonego brata mojego, Franciszka hrabiego Thun-Hohensteina, w razie zaś, gdyby ten mój synowiec Leon hrabia Thun-Hohenstein nie żył już wtedy,

gdy linie synowców moich Zdenka i Franciszka hrabiów Thun-Hohenstei-
nów wygasną, na potomków ślubnych płci męskiej mojego przerweczonego sy-
nowca Leona hrabiego Thun-Hohensteina podług zasad pierworodztwa.

5. Gdyby nie było ślubnego potomka płci męskiej uprawnionego do następ-
stwa także w linii mojego przerweczonego synowca Leona hrabiego Thun-
Hohensteina, powiernictwo przejść ma na mojego drugiego z rzędu syna,
Edwarda hrabiego Thun-Hohensteina a z niego na jego potomków ślubnych
płci męskiej, po wygaśnięciu linii tego mojego syna Edwarda hrabiego Thun-
Hohensteina na jego brata, Jarosława hrabiego Thun-Hohensteina, trze-
ciego z rzędu syna mojego a z niego na jego potomków ślubnych płci męskiej,
po wygaśnięciu linii tego mojego syna, Jarosława hrabiego Thun-Hohen-
steina, na mojego pierworodnego syna Franciszka hrabiego Thun-Hohen-
steina a z niego na jego ślubnych potomków płci męskiej podług zasad pierwo-
rodztwa.

6. Gdyby wygasła także linia mojego przerweczonego najstarszego syna
Franciszka hrabiego Thun-Hohensteina, kapitał powierniczy w mowie
będący, spaść ma na Najjaśniejszą rodzinę cesarską austriacką a Najjaśniejszy
cesarz austriacki, który panować będzie w czasie wygaśnięcia linii, w niniejszym
ustępie wzmiankowanej, rozrządzi nią dowolnie i nieograniczenie.

7. Od następstwa na powiernictwo przezemnie ustanowione wykluczeni są:

- a) duchowni, którzy otrzymali większe święcenia;
- b) zakonnicy, jakoteż kawalerowie zakonu niemieckiego i zakonu Johannitów,
którzy uczynili uroczysty ślub bezżenności;
- c) ci, którzy z powodu szaleństwa, obłąkania lub niedołęstwa umysłowego,
albo też z powodu marnotrawstwa, oddani zostali pod kuratelę, dopóki zo-
stają w kurateli;
- d) ci, do których majątku otwarto krydę, dopóki nie będzie uchylona;
- e) ci, którzy przez sąd monarchyi austriacko-węgierskiej zostali prawomocnie
skazani za zbrodnię zdrady głównej lub za zbrodnię rozruchu;
- f) ci, którzy na mocy ustaw wówczas obowiązujących wykluczeni będą od
prawa nabywania majątku.

Gdy w skutek jednego z tych powodów wykluczających powiernictwo do-
stanie się najbliższemu oczekiwaczowi, wykluczony nie ma już prawa upominać
się o powiernictwo, chociażby ten lub ów powód wykluczający został uchylony.

8. Powody, które na zasadzie powyższego siódmego ustępu, lit. a), b) i e)
wykluczają od następstwa na powiernictwo, pozbawiają tego, który już posiada
powiernictwo, prawa posiadania go nadal, jeżeli co do jego osoby zajdą po obję-
ciu powiernictwa.

Jeżeli jedna z okoliczności wzmiankowanych w poprzedzającym siódmym
ustępie lit. c), d) i f) zajdzie co do osoby, która już posiada powiernictwo, słu-
żące jej prawa wykonywać będzie kurator lub zawiadowca upadłości, dopóki
osoba ta zostaje w kurateli i dopóki trwa upadłość lub niezdolność do nabywania
majątku.

9. Ten z moich przerweczonych synowców hrabiów Thun-Hohenstei-
nów Zdenko, Franciszek i Leon, jakoteż ten spadkobierca jednego z tych moich sy-
nowców, któryby za mego życia albo po śmierci, czy to mojej, czy też jednego
z moich zstępnych, dochodził drogą skargi następstwa na drugie deczyńskie po-
wiernictwo rzeczowe hrabiów Thunów, ustanowione dokumentem fundacyjnym
ddo. Wiedeń dnia 5 lutego 1671, albo po śmierci czy to mojej, czy też którego

z moich zstępnych, podał oświadczenie przyjęcia spadku przerzeczonego drugiego deczyńskiego powiernictwa rzeczowego hrabiów Thunów, wykluczony będzie od następstwa na powiernictwo, dokumentem niniejszym ustanowione, a w razie, gdyby już je posiadał, od prawa dalszego posiadania, chociażby sędawnie oświadczył, że od podanej skargi odstępuje, albo że podane oświadczenie przyjęcia spadku cofa, albo chociażby sąd odrzucił prawomocnie tyczącą się tego skargę lub oświadczenie przyjęcia spadku.

10. Gdyby przerzeczone drugie deczyńskie powiernictwo rzeczowe hrabiów Thunów, jednemu z moich wzmiankowanych synowców Zdenkowi, Franciszkowi i Leonowi hrabiom Thun-Hohensteinom albo zstępniemu jednego z tych moich synowców przyznane zostało prawomocnie wyrokiem wydanym w procesie prowadzonym przeciw mnie lub jednemu z moich zstępnych, albo gdyby w moim będące drugie deczyńskie powiernictwo rzeczowe hrabiów Thunów przyśądzone zostało prawomocnie jednemu z moich wzmiankowanych synowców Zdenkowi, Franciszkowi lub Leonowi hrabiom Thun-Hohensteinom, albo zstępniemu jednego z tych moich synowców, na podstawie oświadczenia przyjęcia spadku podanego za życia jednego z moich zstępnych, natenczas powiernictwo pieniężne, dokumentem niniejszym ustanowione, przechodzi na mego pierworodnego syna Franciszka hr. Thun-Hohensteina, z niego na jego potomków ślubnych płci męskiej a w braku tychże na innych moich zstępnych, wzmiankowanych w piątym ustępie.

11. Po uzyskaniu pozwolenia zabezpieczę powiernictwo, które niniejszym dokumentem ustanawiam, w sposób następujący:

- a) kwotę częściową 200.000 zł. wal. austr., wyraźnie: dwieście tysięcy złotych wal. austr. w gotówce złożę w c. k. Sądzie krajowym w Pradze, jako Władzy czuwającej nad powiernictwami, który zarządzi stosownie do ustaw obowiązujących korzystne umieszczenie tej kwoty częściowej;
- b) od pozostałej kwoty 400.000 zł. wal. austr., wyraźnie: czterysta tysięcy złotych wal. austr. zobowiązuję się płacić odsetki po pięć od sta rocznie bez odejmowania w ratach ćwierćrocznych z dołu, poddając się skutkom §fu 195 patentu cesarskiego z dnia 9 sierpnia 1854 (Dz. u. p. Nr. 208), kapitał zaś spłacić po dziewięciu latach za półrocznem wypowiedzeniem, obu stronom dozwolonem i zabezpieczyć hipoteką zbiorową na moich dobrach Wielki Zdyków (księga główna hipoteczna lit. P, tom II, fol. 233) po pozycyi 79 z prawem pierwszeństwa przed nią i na moich dobrach Peruc z Telecem i Czernochowem (księga główna hipoteczna lit. P, tom II, fol. 181) po pozycyi 26 a względnie 19; na moich dobrach Ślawietyn (księga główna hipoteczna lit. S, tom XIII, fol. 157) po pozycyi 25; na moich dobrach Wrbiaczany (księga główna hipoteczna lit. W, tom XIX, fol. 321) po pozycyi 4; na moim domu Nr. C 214/III w Pradze (księga główna hipoteczna lit. G, tom XXII, fol. 209) po pozycyi 4; i na moim domu Nr. C 193/III w Pradze (księga główna hipoteczna lit. G, tom XXII, fol. 113) po pozycyi 5.

Przeto też pozwalam, aby na mocy tego dokumentu fundacyjnego powiernictwa, dla kapitału w sumie 400.000 zł. wal. austr., który na powiernictwo niniejszem ustanowione przeznaczam, odsetki po pięć od sta rocznie bez odejmowania przynoszącego, w razie regularnej wypłaty odsetków [§. 195 patentu cesarskiego z dnia 9 sierpnia 1854 (Dz. u. p. Nr. 208)] przez lat dziewięć niewypowiadalnego a po upływie tych lat dziewięciu, za wypowiedzeniem półrocznem, obu stronom dozwolonem, płatnego, prawo zastawu zabezpieczone zostało hipo-

teką zbiorową na moich dobrach i domach powyżej wzmiankowanych, z zachowaniem stopnia hipoteki tamże podanego.

Pozwolenie do wszelkiej zmiany w ulokowaniu rzeczzonego kapitału powierniczego w sumie 600.000 zł. wal. austr. dawać będzie Władza czuwająca nad powiernictwami, stosując się do obowiązujących ustaw.

12. Czy i w jakim wymiarze kapitał, dokumentem niniejszym na powiernictwo przeznaczony, może być zadłużony lub podniesiony, oceniać się będzie podług ustaw, które obowiązują lub będą obowiązywać.

Praga, 3 kwietnia 1877.

(L. S.) Fryderyk hrabia **Thun-Hohenstein** r. w.

L. dz. podaw. 10598.

Potwierdzam niniejszem, że Jego Ekscelencya Fryderyk hrabia Thun-Hohenstein, Jego c. k. Apostolskiej Mości rzeczywisty radca tajny i podkomorzy, właściciel dóbr itd. itd. itd. z Deczyna, znany mi osobiście, uznał dziś w mojej obecności podpis powyższy za swój własnoręczny.

Deczyn, dnia czwartego września 18siedmdziesiąt ósmego.

(L. S.) **J. Max** r. w.

78.

Ustawa z dnia 20 maja 1879,

pozwalająca na połączenie realności Albigowa, Wysoka i Kraczkowa albigowska z powiernictwem łańcuckiem hrabiów Potockich w Galicyi.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowilem i stanowią co następuje:

§. 1.

Pozwala się, aby na podstawie oświadczenia przez hrabiego Alfreda Józefa Potockiego uczynionego a we Lwowie pod dniem 2 marca 1878 notaryalnie uwierzytelnionego, realności wolnodziedziczne do niego należące, Albigowa, Wysoka i Kraczkowa albigowska nabyte zostały na rzecz powiernictwa łańcuckiego hrabiów Potockich w Galicyi i aby rzeczzone realności wcielono do tego powiernictwa za odstąpieniem kwoty, odpowiadającej wartości szacunkowej rzeczonych realności z kapitału indemnizacyjnego, który z tytułu wyswobodzenia gruntów przyłączono do niego jako kapitał zastępczy powiernictwa.

§. 2.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 20 maja 1879.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w.

Glaser r. w.

79.**Ustawa z dnia 26 maja 1879,**

o stosowaniu do §fu 5go ustawy z dnia 6 kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 42) tyczącej się ochrony tajemnicy listów i pism, do przypadków odrażania listów.

Dla usunięcia wątpliwości co do stosowania §fu 5go ustawy z dnia 6 kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 42) tyczącej się ochrony tajemnicy listów i pism do przypadków odrażania listów, postanowiłem i stanowią za zgodą obu Izb Rady państwa co następuje:

§. 1.

Przepis §fu 5go ustawy z dnia 6 kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 42) o ochronie tajemnicy listów i pism, według którego wzmiankowana ustawa o ochronie tajemnicy listów i pism nie narusza w niczem tych przepisów ustawy o postępowaniu karnem, regulaminu poczty listowej i ustawy o upadłościach, w których ustanowione są wyjątki od zakazu otwierania listów, gdy dobro publiczne koniecznie tego wymaga i które przeto zatrzymują moc obowiązującą — rozciąga się także na te przepisy ustawowe, które nakazują otwieranie listów wyłącznie dla ich odrażania, gdy się rozszerzają choroby zaraźliwe.

§. 2.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Schönbrunn, dnia 26 maja 1878.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w.

Glaser r. w.

80.**Ustawa z dnia 27 maja 1879,**

o uwolnieniu fundacyj, ustanowionych z powodu dwudziestej piątej rocznicy Moich zaślubin, od stępli i opłat.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

Fundacye szkolne i dobroczynne, ustanowione z powodu dwudziestej piątej rocznicy Moich zaślubin, uwalniają się od stępli i opłat bezpośrednich, przypadających podług pozycyi 96 a) i b) taryfy, dołączonej do ustawy z dnia 13 grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89).

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej, nabywającej mocy od dnia ogłoszenia, poleca się Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 27 maja 1879.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w.

Pretis r. w.

81.**Ustawa z dnia 27 maja 1879,**

o sprzedaży nieruchomości państwa.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowilem i stanowią co następuje:

1. Upoważnia się Ministra skarbu:

- a) aby grunt skarbowy w Tryeście na placu rybim położony, 12 arów 59 metrów kwadratowych powierzchni mający, odstąpił drogą zamiany gminie miejskiej, tudzież aby
- b) w razie przestawienia zabudowań namiestnictwa w Tryeście odstąpił bezpłatnie gminie grunt, który obecnie jest zabudowany, mający 68 metrów kwadratowych powierzchni.

2. Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 27 maja 1879.

Franciszek Józef r. w.

Stremayr r. w.

Pretis r. w.

82.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 30 maja 1879, wydane w porozumieniu z ministerstwem wyznań i oświecenia,

zawierające nowe przepisy o przyjmowaniu praktykantów do służby budowniczej rządowej otrzymywaniu w niej posady płatnej i egzaminie do służby budowniczej rządowej.

Ażeby przepisy, dotyczące się przyjmowania praktykantów do służby budowniczej rządowej, otrzymania w niej posady płatnej i egzaminu do służby budowniczej rządowej, pogodzić z nową organizacją szkół technicznych, tudzież z przepisami o świadectwach i egzaminach, ministerstwo spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministerstwem wyznań i oświecenia, wydaje w skutek Najwyższego upoważnienia z dnia 18 maja 1879 następujące przepisy, które nabywają mocy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

A. O przyjmowaniu do służby budowniczej rządowej.

§. 1.

Przyjmować praktykantów do służby budowniczej rządowej upoważnione są Władze administracyjne krajowe.

Kandydaci podawać mają prośby wprost do nich.

§. 2.

Kto chce być przyjętym na praktykanta budowniczego udowodnić ma:

- a) Prawo należenia do jednej z gmin królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.
- b) Zdatność fizyczną do uciążliwości służby budowniczej, potwierdzoną świadectwem lekarskiem.
- c) Nieskazitelne prowadzenie się.
- d) Biegłość w mówieniu i pisanii po niemiecku, jakoteż w języku tego kraju koronnego, w którym chce być przyjęty.
Znajomość kilku języków daje prawo do szczególnych względów.
- e) Kandydat winien nadto udowodnić, że w akademii technicznej krajowej zdał z pomyślnym skutkiem drugi egzamin rządowy lub dyplomowy z inżynierii lub architektury.

§. 3.

Wyjątkowe przyjmowanie kandydatów, którzy nie mogą złożyć dowodu przepisanego w §fie 2, lit. e), orzekanie, czy mają poddać się egzaminowi teoretyczno-praktycznemu dla udowodnienia wykształcenia technicznego i stanowienie, w jaki sposób odbyć się ma ten egzamin, który zdać należy przed jedną z komisij egzaminacyjnych, istniejących w szkołach głównych technicznych, zostawia się ministerstwu spraw wewnętrznych, które w tym względzie porozumieć się ma z ministerstwem wyznań i oświecenia.

§. 4.

Praktykanci budowniczy mają być przez rok na próbie, poczem, jeżeli praktyka ich okaże się całkiem zadawalniająca, przypuszczeni będą do przysięgi na c. k. urzędników.

B. O otrzymaniu posady płatnej w służbie budowniczej rządowej.

§. 5.

Uzyskanie posady adjunkta budowniczego lub innej wyższej w służbie budowniczej rządowej zależy od skutku złożenia egzaminu do służby budowniczej rządowej.

§. 6.

W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, ministerstwo spraw wewnętrznych uwolnić może kandydata od egzaminu do służby budowniczej rządowej.

C. O egzaminie do służby budowniczej rządowej.

§. 7.

Egzamina do służby budowniczej rządowej odbywać się będą zwyczajnie raz na rok w zimie u Władz administracyjnych krajowych.

Do tego celu ustanowiona będzie w każdej Władzy administracyjnej krajowej komisya egzaminacyjna, składająca się z trzech rządowych urzędników budownictwa przez naczelnika krajowego wyznaczonych, której przewodniczy urzędnik mający najwyższą rangę.

§. 8.

Kandydaci do egzaminu wnieść powinni w czasie właściwym prośbę na piśmie do Władzy przełożonej.

§. 9.

Każdy praktykant przyjęty do służby budowniczej rządowej po zaprowadzeniu niniejszego rozporządzenia, obowiązany jest pod utratą służby zdać egzamin do służby budowniczej rządowej w przeciągu trzech lat, licząc od dnia wstąpienia. Aby jednak być przypuszczonym do egzaminu, trzeba najmniej rok pracować jako praktykant budowniczy.

§. 10.

Egzamin do służby budowniczej rządowej polega na wybadaniu, o ile kandydat podczas praktyki (§. 9) obznajmił się z najważniejszymi ustawami i przepisami, dotyczącymi służby budowniczej rządowej.

Egzamin odbywa się ustnie i pisemnie i żądać należy od kandydata pisemnej odpowiedzi na trzy pytania.

§. 11.

Egzamin ustny odbyć należy z każdym kandydatem osobno; każdemu urzędnikowi i praktykantowi budowniczemu wolno być temu obecnym.

§. 12.

Jak długo ma trwać egzamin ustny, stanowi komisya egzaminacyjna, wybór pytań ustnych zostawia się egzaminatorom.

§. 13.

Pisemną odpowiedź na pytania wygotować ma kandydat w lokalu do egzaminów wyznaczonym, pod dozorem urzędowym, nie używając książek i skryptów, zawsze w godzinach urzędowych, a nad rozwiązaniem pisemnie każdego z zadanych pytań, pozwolić mu należy pracować sześć godzin.

§. 14.

Spisać trzeba wywód słowny wyniku i całego przebiegu egzaminu, o którym komisya wydać ma sąd ogólny, jednakże z należytem względem na działy szczególne, w których kandydat okazał większe lub mniejsze uzdolnienie. Sąd ten wyraża się słowami: „nie uzdolniony“ lub „uzdolniony“ albo „uzdolniony z zastrzeżeniem“.

§. 15.

Kto został uznany nieuzdolnionym, zdawać może ponownie egzamin po upływie roku; po za drugi rok nie wolno opóźnić się z ponowieniem egzaminu.

§. 16.

Jeżeli kandydat ponawiający egzamin znowu uznany będzie za nieuzdolnionego, nie może już być przypuszczonym do egzaminu.

Praktykant budowniczy, znajdujący się w tem położeniu, uwolniony będzie od służby.

§. 17.

Kandydatowi wydać należy świadectwo urzędowe, jako zdał egzamin i zapisać w niem wynik.

D. Przepisy przejściowe.

§. 18.

Praktykanci budowniczey, którzy już zajmują posady a egzaminu do służby budowniczej rządowej jeszcze nie złożyli, obowiązani są pod utratą służby złożyć go najpóźniej w przeciągu trzech lat od dnia zaprowadzenia niniejszego rozporządzenia.

Atoli zdać mają ten egzamin podług przepisu z dnia 13 marca 1850 (Dz. u. p. Nr. 118), który dotychczas obowiązywał.

Stremayr r. w.

Taaffe r. w.

83.**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 1 czerwca 1879,**
tyczące się przyrządów do rektyfikacyi gorzałki opodatkowanej podług wydajności miejsca zacieru.

W porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem skarbu stanowi się na zasadzie §. 30 ustawy o opodatkowaniu gorzałki z dnia 27 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 72), że w gorzelniach, opodatkowanych podług wydajności miejsca zacieru, całkowita pojemność naczyń przyrządu rektyfikacyjnego, mieszczących w sobie płyn, który ma być destylowanym, wciągnięta być powinna w wydajność dzienną, jeżeli naczynia te są za pomocą rynew lub rur połączone z jakimkolwiek naczyniem do zacieru, albo jeżeli nie są opatrzone przyrządem do ściągania prób płynu, który ma być destylowanym.

Jeżeli nie zachodzi żaden z tych warunków, nie trzeba brać ich w rachubę.

Pretis r. w.